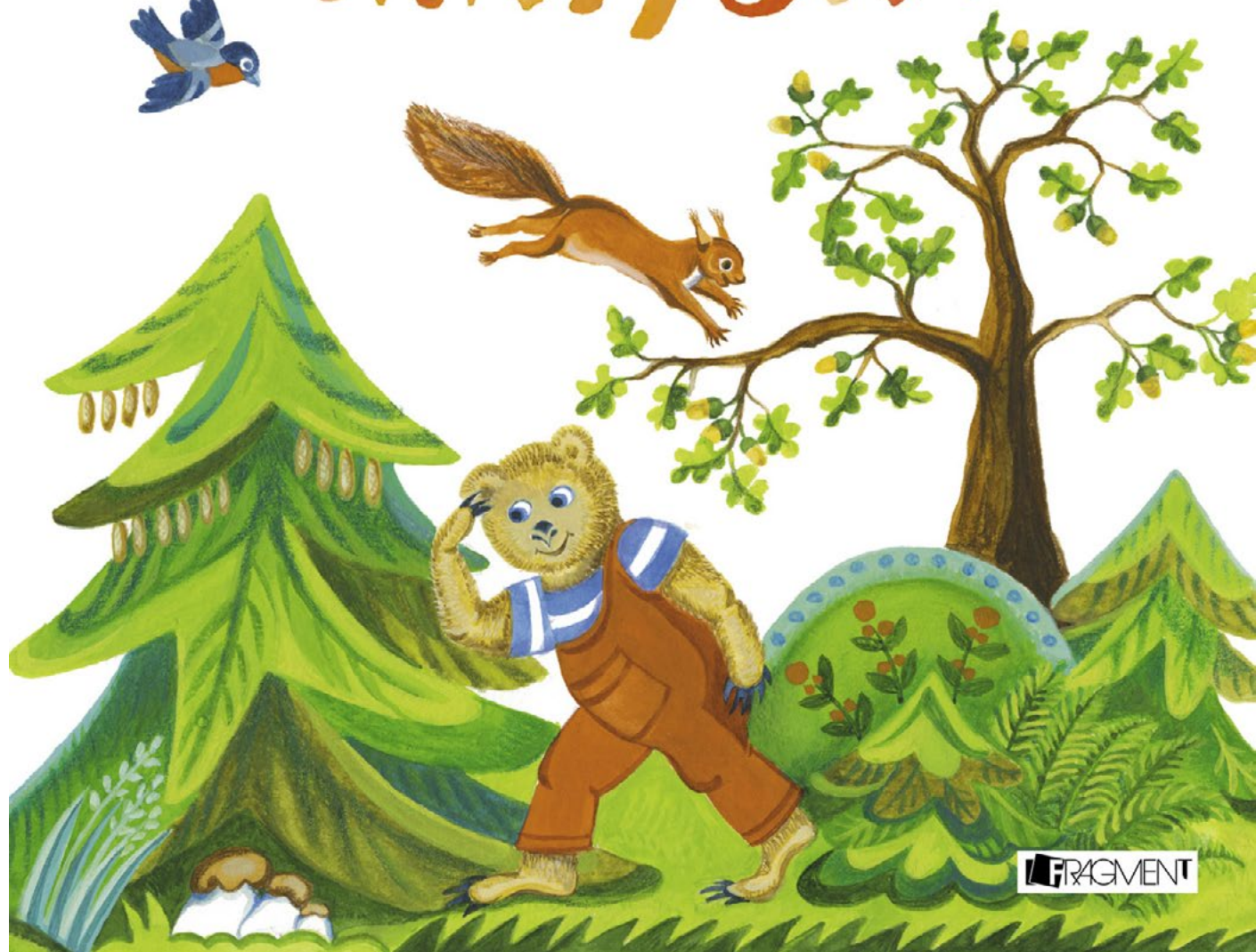

NEDLECHY MEDVÍDKA MATÝSKA

Jitka
Komendová

Alena
Kadavá

FRAGMENT

Neplechý medvídko

Matýska

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Jitka Komendová
Neplechý medvídko Matýska – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

NEDLECHY MEDVÍDKA MATÝSKA

Jitka Komendová

Ilustrovala

Alena Kadavá Grendysová

 FRAGMENT

OBSAH

Pod medvědí skálou ...7

Poprvé v medvědí školce ...14

Proč má datel červenou čepičku ...20

Výlet do zoo ...27

Jak se Matýsek ztratil ...32

Sám v hlubokém lese ...37

Na cestě domů ...42

Nad propastí ...49

Piráti ...55

Potopa ...60

Jak chutnají pečené brambory ...64

Když na hradě straší ...69

Konečně doma ...75

Matýskův let balónem ...79

Bratříček nebo sestřička? ...84

Pro Nikolku

POD MEDVĚDÍ SKÁLOU

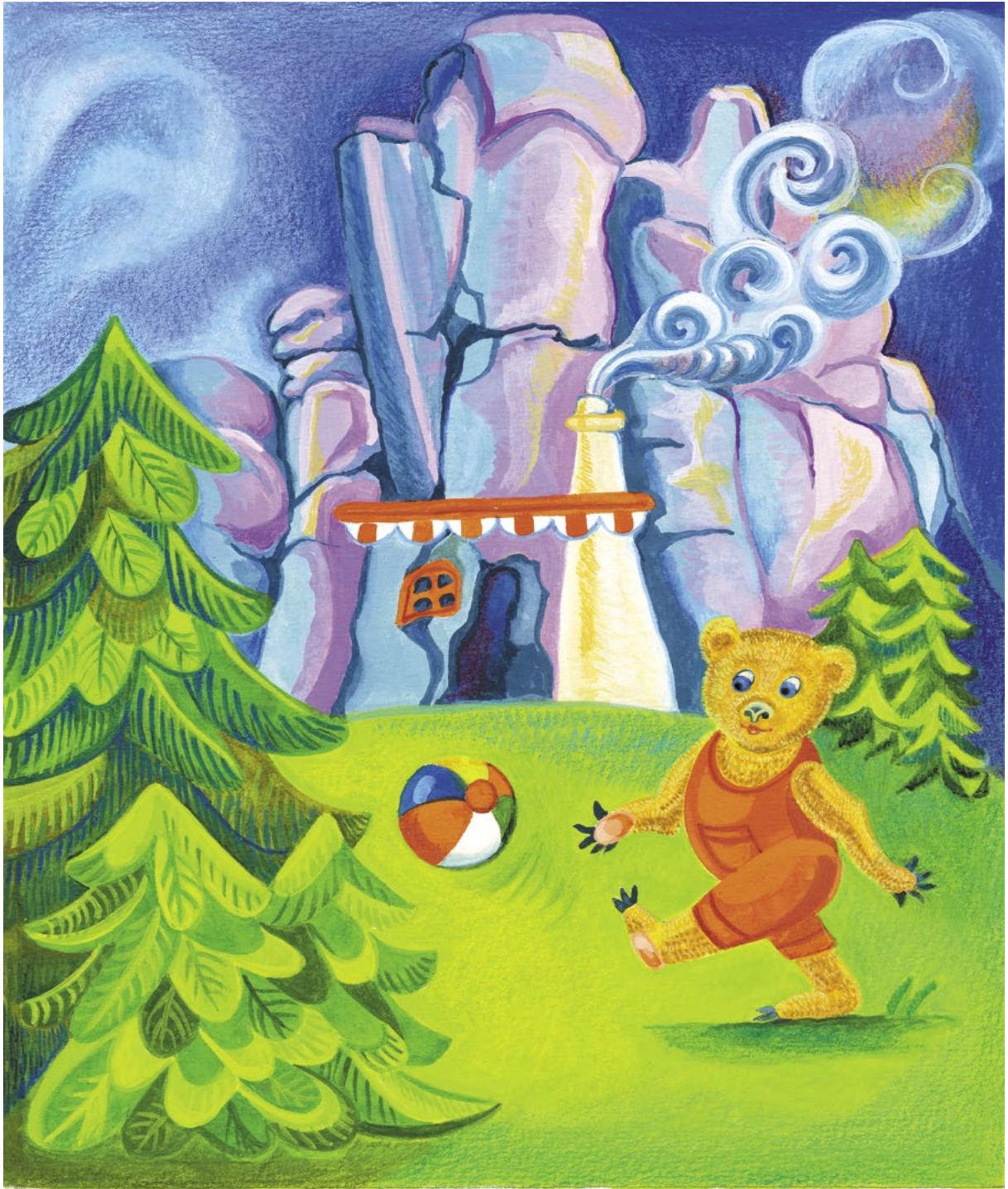
Uprostřed hustého lesa se k oblakům zvedala vysoká strmá skála, které se, kam až paměť sahá, říkalo Medvědí skála. Když se člověk na skálu podíval pozorně, na úpatí mohl zahlédnout vchod do jeskyně.

A nebyla to jeskyně ledajaká, protože si v ní našla domov celá medvědí rodinka. Maminka medvědice, tatínek medvěd a malý medvídek Matýsek.

Matýsek byl už od narození pěkný rošťák. Chvilíčku nikde neposeděl, pořád někde skotačil a poskakoval, běhal od maminky k tatínkovi a nedal pokoj, dokud si s ním alespoň jeden nezačal hrát nebo povídat.

Bylo ráno, maminka připravovala snídani a Matýsek ještě spal. To byla jedna z mála chviliek, kdy se jeskyní nerozléhal Matýskův zvědavý hlásek. Teď byl zachumlaný ve své postýlce, deku měl až po bradu, spokojeně oddechoval a byly mu vidět skoro jen uši. Jenže stačilo, aby mamince spadla lžička na podlahu a bylo po klidu. Matýsek se protáhl, vyskočil z postele a spustil:

„Co budeme dělat, mami? Kde je tatínek? Budeme si hrát?“

„Dobré ráno, Matýsku,“ pozdravila ho maminka. Chtěla tak dát méďovi najevo, že nejdřív se sluší pozdravit a teprve potom se může ptát na to, co ho zajímá.

„Mami, já už jsem se vyspal, budeme si hrát?“

„Dobré ráno, Matýsku,“ zopakovala maminka a káravě se na něj podívala.

„Dobré ráno.“ Matýsek konečně pochopil, co mu tím vším chtěla maminka říct.

„Tak, Matýsku, nejdřív se zajdi umýt, vyčisti si zoubky, převlékni se a teprve potom se domluvíme, co budeme dělat dál.“

Matýsek věděl, že by mu žádné výmluvy nepomohly, proto se pomalu odšoural do koupelny, kde si opatrně namočil jedno a pak i druhé oko a vyčistil si zuby. Rychle se převlékl, ale pro jistotu se ještě chvílku v koupelně zdržel a pozoroval u stropu malého pavoučka křížáka,

který zrovna pracoval na své nové síti, aby mu maminka zase nevyčítala, že ranní

hygienu odbyl. Když vešel zpátky do kuchyně, do nosu mu pronikla nádherná vůně. Přesně věděl, co voní, ale přesto se maminky zeptal:

„Co to tady dneska tak krásně voní? Asi čerstvý chleba, vid? Že mi dáš alespoň maličký kousek k snídani?“